

допускал нито за моментъ, че тѣсното сътрудничество между българи и руси ще увреди на българското освободително дѣло. Старае се да отблъсне обвиненията срещу Русия, че се стремѣла къмъ хегемония надъ балканскитѣ страни и че раздухвала църковния въпросъ за тѣсногърди панславистки цели. „Отечество“ се старае да докаже, че Русия желае доброто на славянскитѣ народи на Балканитѣ и далечъ не се вдъхновява отъ нѣкакъвъ панславизъмъ, дума изкована за диверсия отъ противникитѣ на славянството. Думата „панславизъмъ“ била се появила, когато славянскитѣ народи въ Австрия и Турция почнали да се пробуждатъ.

„Толкозъ години изминахъ и едва сега става явно и никой не може да ся двоуми, че думата панславизъмъ е измислена и употребена отъ Германскитѣ политици, за да потуляватъ съ нея свой намисленъ пангерманизъмъ. Дълго време Европа и особено Франция, подплашени отъ призрака на Германскитѣ дипломати, — този панславизъмъ, турихъ ся доброволнъ стражъ, да бдижъ и работятъ за настоящето величие на Германското племе“. (бр. 59, г. II, 1870).

„Отечество“ отдава голѣмо значение на правилното разрешение на църковния въпросъ, разрешение, което би допринесло не само за подигане духа у българския народъ, но и би спомогнало за подобрене на образователното дѣло. Отбелязва и най-малкитѣ движения и промѣни по църковния въпросъ. Както по църковния въпросъ, тъй и по въпроса за просвѣтата на народа, този вестникъ е на различно мнение съ разбиранията на „младитѣ“ и „Свобода“, които отричали тѣхното значение за освободителното дѣло. Старае се да докаже високо то значение на науката и образованието, които облагородявали, възвишавали единъ народъ; тѣ били необходимо предусловие, за да стане единъ човѣкъ добъръ патриотъ. Влиянието на образованието върху състоянието на духоветѣ се рисува така:

„Ранитѣ на народа ни, ранитѣ на отечеството ни ся почувствувахъ тъкмо когато поченахъ българитѣ да ся учатъ, когато зехъ да прогледватъ, както ся казува у насъ, и ги видѣхъ . . . цѣли поколѣния, изминахъ въ най-тѣшко робство, но бацитѣ ни, били по весели отъ колкото хората отъ днешното време. . . Съ една дума търпѣли ся тогава и вещественни и нравственни неволи, но не ся осеждали освенъ само вещественнитѣ“. (бр. 49, г. I, 1870 г.)

„Отечество“ има разнообразно съдържание и сравнително добра информация. Въ дописки отъ Турция се излагатъ нѣкои по-особни административни актове и постѣпки на турскитѣ власти, както и по-значителни български културни прояви. Следи старателно и съвѣстно събитията на Западъ. Особно внимание отдава на Лондонската конференция и на подигането на въпроса за Протоцитѣ, премахването на Черното море, Горчаковата нота и пр. и пр.,